

Rein Dufait Binnen is het gisteren, buiten is het nooit 20.09–10.11.2024

NL

In de tentoonstelling *Binnen is het gisteren, buiten is het nooit* van Rein Dufait (1990, Oostende) wordt een selectie beeldhouwwerken uit 2017–2018 samengebracht met enkele recente sculpturen en assemblagewerken. De beelden worden gepresenteerd op verschillende tafels en sokkels doorheen beide ruimten. Soms maken de tafels deel uit van het werk, soms zijn ze louter functioneel. Nu en dan suggereren ze het ontstaans- en werkproces, zoals bij **maro** (2018) (de houten kist omvat het zand waarin de cementen koker gemaakt is) en **worsteling I** (2017) (de werktafel werd niet overschilderd zodat de bewegingen van het ‘cement-walsen’ nog zichtbaar zijn). In bepaalde gevallen werd de sculptuur in de tafel verankerd (**worsteling I**, 2017 en **colosseum I**, 2018) waardoor ze letterlijk een geheel vormen.

Binnen-buiten, hol-vol, ruw-glad, hard-zacht, negatief-positief... Zoals de titel van de tentoonstelling eveneens behelst, dragen de werken van Rein Dufait geregeld tegenstellingen en omdraaiingen in zich. Zo wordt in **maro** het binnen als buiten gepresenteerd (de binnenkant is glad, de buitenzijde is ruw door het zand en schelpresten) en wordt zowel de cementen als de bronzen versie van **torso** (2017) als autonoom beeld getoond. De selectie beeldhouwwerken wordt aangevuld met **getorst** en **geduwd**, beiden uit 2018 en nooit eerder getoond aan het publiek.

Deze *cementsculpturen* zijn een vervolg op de zogenaamde *strandwerken*, een reeks ingrepen die de kunstenaar in 2015 heeft gedaan op het strand van Oostende. De ervaring om tijdelijke sculpturen uit zand op te bouwen nam hij mee naar zijn atelier door bijvoorbeeld zand te gebruiken als mal om er beelden mee te vereeuwigen in cement. Rein Dufait's manier van sculpturen maken en de daar bijkomende nieuwsgierigheid naar materiaalsoorten en vormen vat auteur Zoë Gray treffend samen

in het begin van haar essay *Opwaarts graven*, dat werd gepubliceerd in Dufait's eerste monografie, *Things & Air* (MER. Paper Kunsthalle, 2018). “Voor Rein Dufait bestaat beeldhouwkunst uit het toevoegen of wegnemen van materiaal. (...) Zijn beelden zijn nooit verhalend, zelden figuratief, verwijzen wel dikwijls naar organische structuren. De menselijke maat is steeds aanwezig, de werken tonen een efficiënte opbouw, die tevens de betekenis bevat.”, aldus Gray.¹

De beeldengroep, waarvan de opstelling doet denken aan een zaal in een glyptotheek (museum gewijd aan stenen sculpturen), wordt geflankeerd door het monumentale **vlotstaanders** (2024), een horizontaal ‘fries’ dat werd samengesteld uit drie bestaande werken, en **kleurvlaakarde** (2023), een kleiner reliëf op vierkant formaat dat horizontaal liggend op tafel werd uitgevoerd. Beide werken zijn, collage-gewijs, hoofdzakelijk opgebouwd uit hout (planken, platen en restmateriaal) en beschilderd met groene, rode, blauwe, witte en zwarte verf. Sinds enkele jaren heeft Dufait ook oker toegevoegd aan zijn kleurenpalet. Dat hij deze kleuren als basiselementen van zijn recente werken beschouwt, is ook te zien in **staaksels** (2023), een reeks vrijstaande sculpturen op hoge stalen sokkels, waarvan drie versies opgesteld staan in de kleine ruimte.

Sommige van de tentoongestelde sculpturen uit 2017–2018 worden afzonderlijk beschreven naar aanleiding van het boek *Things & Air* (MER. Paper Kunsthalle, 2018). In deze teksten wordt voornamelijk de nadruk gelegd op het creatieproces. *Things & Air* en de uitgave *Strompelvast*, de catalogus ter gelegenheid van de gelijknamige expositie in het Roger Raveel Museum in 2021,

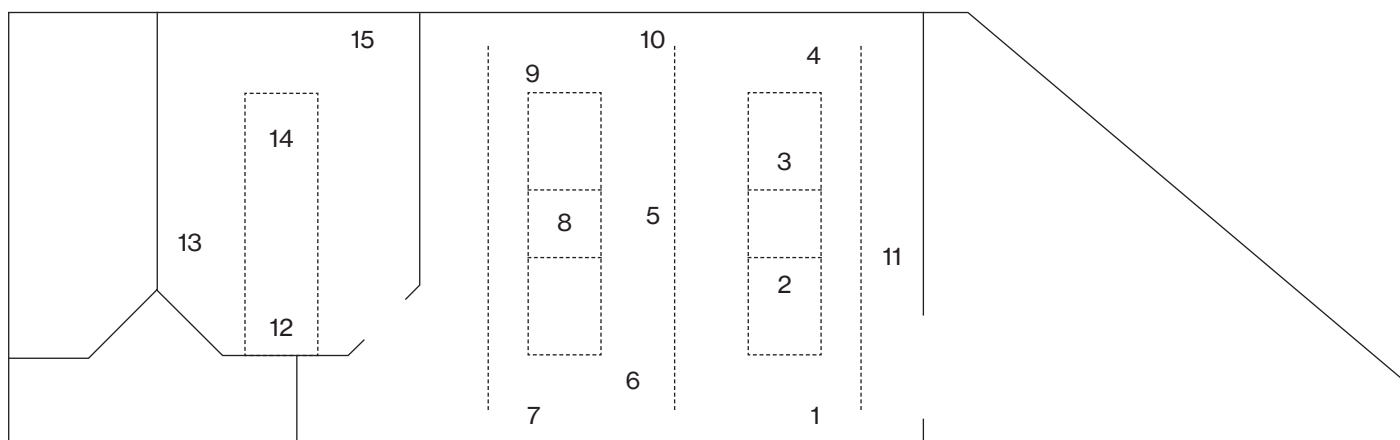
¹ Zoë Gray, “Rein Dufait: opwaarts graven”, in: *Things & Air*, Gent: MER. Paper Kunsthalle, 2018, p.49

worden te koop aangeboden in Convent tijdens de tentoonstellingsperiode.
 Het werk **vlotstaanders** wordt dan weer uitgebreid beschreven in een tekst, die gepubliceerd werd op leporello-formaat. Vrij mee te nemen tijdens de tentoonstelling.

Met dank aan de kunstenaar, Dirk Pauwels, Pauline Scharmman, Marijke Dekeukeleire, Daan Dufait, Godart Bakkers en Arnout De Vleeschouwer.
 Met de steun van Duvel Moortgat.

In de omgeving:

- Het monumentale **malkolos** (2016) (cement, touw, karton, 400 × 45 cm diameter) werd *in situ* opgebouwd buiten aan de zijingang van S.M.A.K., het museum voor hedendaagse kunst in Gent, op 20 minuten wandelafstand van Convent.
- Vanaf 9 november is er ook werk van Rein Dufait te zien in AYNITL te Gent, op 15 minuten wandelafstand van Convent. De tentoonstelling is te zien tot en met 17 november 2024.

1. <i>torso I</i> , 2017
Cement, zand,
48 × 31 × 30 cm	6. <i>colosseum I</i> , 2018
Metaal, cement,
85 × 115 × 46 cm
Privécollectie	10. <i>vlotstaanders</i> , 2024
Hout, acrylic one, verf,
papier, pigment,
114 × 339 × 10 cm
Privécollectie	13. <i>staaksel (binnenuit)</i> ,
2023
Acrylic one, hout,
pigment, verf,
66 × 15 × 15 cm
2. <i>maro</i> , 2018
Cement, zand,
52 × 30 × 30 cm
(tafel: 90 × 90 × 83 cm)	7. <i>zinkend</i> , 2018
Cement, touw,
41 × 19 × 16 cm	11. <i>kleurvlakaarde</i> , 2023
Hout, verf, karton, acrylic
one, pigment,
72 × 72 × 4,5 cm
Privécollectie	14. <i>staaksel (uitzicht)</i> , 2023
Acrylic one, hout,
pigment, verf,
66 × 15 × 15 cm
3. <i>torso II</i> , 2017
Brons, 37 × 36 × 18 cm
Privécollectie	8. <i>worsteling I</i> , 2017
Cement, ijzer,
80 × 122 × 35 cm
Privécollectie	12. <i>staaksel
(blauwgeopend)</i> , 2023
Acrylic one, hout,
pigment, verf,
72 × 42 × 15 cm	15. <i>landschaduw v
(op papier)</i> , 2020
Inkt en acryl op papier,
100 × 70 cm
4. <i>geduwd</i> , 2018
Cement, 47 × 19 × 50 cm	9. <i>getorst</i> , 2018
Cement, 35 × 50 × 25 cm		
5. <i>steenster (groot)</i> , 2018
Gips, zand,
37 × 58 × 49 cm			